

عنوان مقاله:

مقایسه پلیمرهای طبیعی و منعقد کننده های شیمیایی در کاهش بار آلی آب پنییر

محل انتشار:

دوماهنامه علوم و تکنولوژی پلیمر، دوره 15، شماره 2 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حسین گنجی دوست - تهران، دانشگاه تربیت مدرس، بخش مهندسی محیط زیست

نادر مختارانی - تهران، دانشگاه تربیت مدرس، بخش مهندسی محیط زیست

خلاصه مقاله:

در این پژوهش میزان کاهش بار آلی و جامدات معلق آب پنییر به وسیله پلیمرهای طبیعی و منعقد کننده های شیمیایی (غیرآلی) مقایسه شده است. بدین منظور ابتدا PH بهینه جهت انعقاد جامدات معلق آب پنییر اندازه گیری و سپس غلظت مورد نیاز منعقد کننده ها برای حداکثر کاهش پارامترهای پیش گفته معین شده است. براساس آزمایش های انجام شده هر دو گروه ترکیبات مورد استفاده قابلیت کاهش بار آلی آب پنییر به میزان 22 درصد و جامدات معلق به مقدار 90 درصد را دارند. نتایج آزمایش ها نشان می دهد که حجم رسوب تولیدی به کمک پلیمر های طبیعی کمتر از رسوب حاصل به وسیله منعقد کننده های شیمیایی است. از نظر غلظت ماده منعقد کننده لازم نیز مقدار پلیمرها در مقایسه با منعقد کننده های دیگر بسیار کمتر بوده است. از آنجا که پلیمرهای مورد استفاده منشا طبیعی دارند، در این مورد امکان استفاده از رسوب تولیدی به عنوان خوراک دام نیز وجود دارد.

کلمات کلیدی:

آب پنییر، پلیمرهای طبیعی، منعقد کننده های شیمیایی، تصفیه فاضلاب، بار آلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603449>

